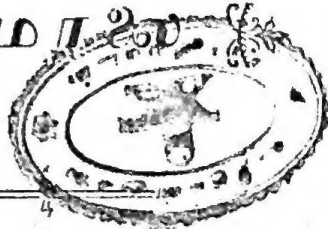

664

பரப்பிரம்மமே அகண.

382

புராண மரபு

இஃது

உற்பத்தி

அருணாசல சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது.

பேரளம் திருமயங்குடி

பிரம்ம வித்தியா அச்சுக்கூடத்தில்

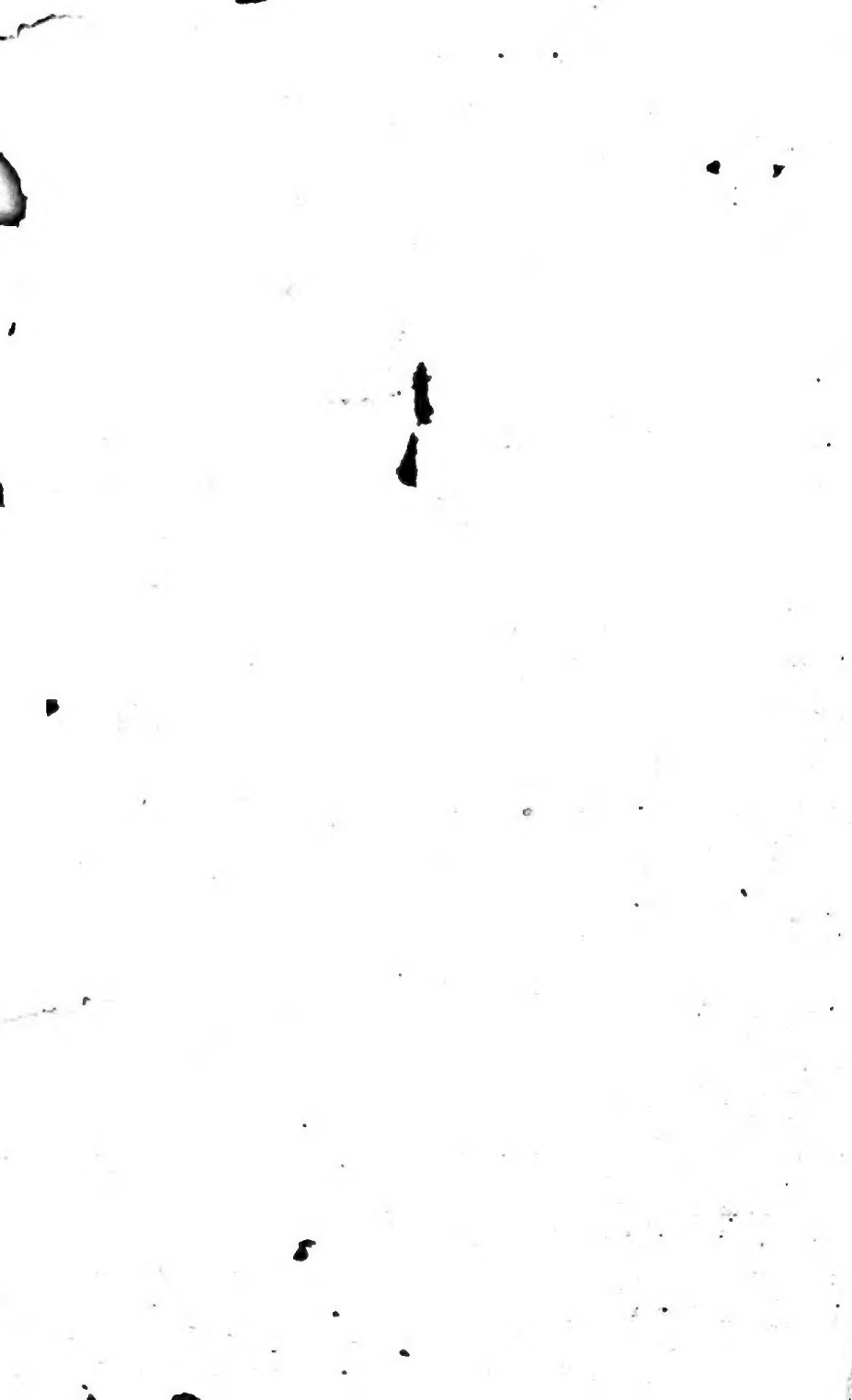
அச்சிடப்பெற்றது.

இதன் விளைவு

[அனா 3.]

1918.

Acc. No. 45549

பூ ர ண ம ா லே.

ஆதிபரம்பரையே	கலையே	யானந்தமாடிநின்றும்
சோதியில்வந்தருளங்	கலையே	சொல்லாலுணர்த்திவைப்பாய்
சொல்லாலுமில்லையது	கலையே	சும்மாயிருத்திவைத்தாய்
அல்லலேநீக்கிவிடு	கலையே	யறியேன்சமாதியுமே
நாட்டமதுபுரிய	கலையே	நாடியிலோடவேதான்
ஆட்டமேதுக்குகற்றாய்	கலையே	யம்பலமாக்குவாபே
ஒட்டம்பிடித்தாயே	கலையே	யுள்ளதறியில்வருவாய்
வாட்டமுனக்கேதுக்கு	கலையே	வாடாமல்வாடியிரு
உண்டுவறங்கினாயே	கலையே	யுலகஞ்சுற்றவேதான்
தின்றபலன்சொல்லுவாய்	கலையே	திரும்பிப்பிறப்பாயோ
அண்டுவேதமுறையோ	கலையே	யறிந்துநீபார்த்தாயோ
கண்டுகொள்ளானந்தமே	கலையே	கண்களழியுமுனம்
பூரணமாகிளின்றங்	கலையே	பொய்தனிலேன்பிறத்தாய்
காரணங்கண்டோர்க்கு	கலையே	கட்டுப்பட்டாய்நீயுந்
தோரணங்கட்டிட்டு	கலையே	தொந்திரியவிடு
மாரணஞ்செய்யாதே	கலையே	வந்துவுளைப்பிடிப்பேன்
சச்சிதானந்தமானாய்	கலையே	சர்வமயமானாய்
முகூடர்வட்டமானாய்	கலையே	மூடியேகண்ணிறத்துங்
குருவருளாலேவந்த	கலையே	கொடுப்பாரிங்கிலையோசொல்
அருளைப்பெறுவேனென்றங்	கலையே	யறியாயோயென்னையுமே
சாஸ்திரமேதுக்கோசொல்	கலையே	சாமியுமாவதற்கு
வீற்றிருந்தாற்போதுமே	கலையே	வீணாகியலைத்தாய்
மாற்றலரிதோசொல்லங்	கலையே	மாமதியுமானாயே
சோற்றுக்கலைத்துநின்றங்	கலையே	சொல்லாமனியிறத்தாய்
வேற்றுமையேதுக்கடி	கலையே	வேணதவமிருக்க
காற்றையடைத்துநின்ற	கலையே	கைமுறையாற்பிடியே
கண்டபேரில்லையோசொல்	கலையே	கணக்கதுதானுமுண்டோ
விண்டவர்கண்டிலையோ	கலையே	வேதப்படியோதாய்
கொண்டாடுமென்னுளத்தேகலையே	கலையே	கோதையரையழித்தே
விண்டாடுவாய்வெளியே	கலையே	வீணக்கலையாதே
மாடியறையும்வைத்தாய்	கலையே	மானிக்கஜீபமானாய்

நாடியிற்பேருமானாய்	கலையே	கம்பிவந்தோருக்கெல்லாம்
பூட்டைத்திறந்துவிடு	கலையே	பூமதியாலிருளை
காட்டைக்கடக்கவுமே	கலையே	கநிராய்ச்செய்தோனிறுத்தி
மாட்டைமடக்கடியோ	கலையே	வந்துதில்லைப்பீடமாய்
கோட்டைக்குள்வையடியோ	கலையே	கோன்மதிகாலைத்தொட்டு
ஏறியும்பார்த்தேனே	கலையே	யேருப்புரவியடி
மாறியேபோகவென்றாற்	கலையே	மாத்திரைப்போதுநில்லு
வீறியோடிநின்றாயே	கலையே	விண்ணிற்றேன்றிமறைந்தாய்
கூறிபலிகொடுப்பேன்	கலையே	கும்பிட்டுரேசகத்தில்
ரேசகமெமதியே	கலையே	நினைவாலெடுத்தனடி
ராசலியையோகமாய்	கலையே	நாட்டினிலியாரறிவார்
இழுத்துமுழுக்கிடுக்கள்	கலையே	ரேசகமென்றுணர்ந்து
பழுத்தபழமாமோ	கலையே	பாராமலியுமாண்டாய்
பூரகமானரவி	கலையே	புத்தியுணக்கில்லையோ
சேரவிடுதலென்றுங்	கலையே	செப்பினாய்பொய்யாமே
மூச்சையடைத்ததினாற்	கலையே	முற்றமோமோனந்தானும்
பேச்சையுநம்பலாமோ	கலையே	பித்தர்பிதற்றும்மது
அண்டமாகிநின்றாய்	கலையே	யகாரமறித்தோர்க்கு
குண்டலிசத்தியைத்தான்	கலையே	கூப்பிட்டழைத்துவிட்டாய்
மண்டலமென்சற்றினாய்	கலையே	மதியேயுணக்கிருக்க
சண்டமாருதம்வீச	கலையே	சமயமும்பார்ப்பாயே
இத்துமதியாலே	கலையே	யெல்லையில்லாயோகமாம்
வந்துபிறந்தாயே	கலையே	மானிடரைத்தொலைக்க
கொந்துபோகவுமே	கலையே	துணுக்கம்பார்த்திருநீ
யைத்துபூதமடி	கலையே	யறியாயோவுத்தனுக்குன்
சிந்துபடியேகிற்குங்	கலையே	சிலம்பொலியுக்கேட்கும்
வந்துவுள்ளேநுதைய	கலையே	மாணிக்கத்திபலொளி
சூணிப்பொன்னம்பலமே	கலையே	யாடிவருங்காலைப்பார்
விணிலேயென்றிரித்தாய்	கலையே	வெட்டுபடப்போகின்றாய்
சூணிலுபெண்ணிலையோ	கலையே	யறித்துநீபார்த்தாயோ
தோணியதிலேறி	கலையே	தொகுத்துமேநீபாரு
உன்னைப்போன்காண	கலையே	யுபாயமுனக்குவேணும்
முன்னைவினையைப்போக்குகலையே	கலையே	தன்னைப்போலாக்குமடி
காணாதமோனமிது	கலையே	கண்டுவுணர்ந்தாயோ
யாணுகிப்பெண்ணுகியுங்	கலையே	யலியாயும்வந்துகிற்கும்
எண்ணாதமென்சீயல்லோகலையே	கலையே	யேழைமதியானாய்
சுண்ணாக்குக்குள்சீருக்கு	கலையே	யறித்துமேபார்த்திலையோ

விண்ணாள்ப்போவதற்கு	கலையே	வேதமதைபடிப்பாய்
கண்ணாள்வந்தோர்க்கு	கலையே	காட்சியுமெத்தவுண்டு
ஆறுசமயமடி	கலையே	யறிந்துபார்க்கவில்லையோ
மாறிமாதியோடுமே	கலையே	மார்க்கமதைப்பார்த்தாயோ
தேறிச்சமயம்பார்த்தோர்	கலையே	தில்லையின்கோவிலாவர்
ஏறிவழிபோக	கலையே	யேற்றநீபார்த்திலையோ
உள்ளையொடுங்கிநின்றுங்	கலையே	யொங்காரமாகிநிற்கும்
பிள்ளையைபோல்வளர்க்க	கலையே	பேசுமந்திரமிதோ
சுள்ளையென்றுபோகாதே	கலையே	சாநியுந்யுமாவாய்
கொள்ளையிட்டுப்பாரு	கலையே	வெள்ளையுமாகுமடி
ஆனந்தம்பார்த்தோருக்கு	கலையே	வானந்தவமாய்நிற்கும்
ஞானந்தானேதுக்கடி	கலையே	மோனமாய்நின்றோர்க்கு
ஈனமாய்ப்போகாதே	கலையே	யிறந்தும்பிறப்பிலையே
தானந்தவமாயிரு	கலையே	சச்சிதானந்தமாவாய்
கதியைப்பாராமற்	கலையே	கஞ்சாவபினிநின்றாய்
மதியதுனக்குமுண்டோ	கலையே	மத்தியிற்பத்திசெல்லே
விதியையறுத்துவெளி	கலையே	வேதசாரத்தைமுட்டு
பதியைக்காண்பாயே	கலையே	பரமரகசியந்தான்
நித்திரைபோவாயோ	கலையே	நினைவிலிருப்பாயோ
முத்திரைகம்பமடி	கலையே	விழித்துமேனோக்கிநின்று
சித்தியாகுமிது	கலையே	சின்மயமாகிநிற்கும்
தத்திக்குத்தியோடினார்	கலையே	சாமியின்சாபம்வருஞ்
சாமியின்சாபம்வந்தாற்	கலையே	பூமியுமாகாதே
ஆமிதுவேளையேவா	கலையே	யறியாமற்சாகாதே
காமியமேதுக்கடி	கலையே	கண்டார்சிரிப்பார்களே
பூமியைவிட்டுநீயுங்	கலையே	போய்ப்புகுதாமதியில்
கையால்வருமோகூத்தை	கலையே	கண்டாயோயில்லையோசொல்
மெய்யாலறியவருங்	கலையே	யுய்யாத்பேர்க்குமில்லை
பொய்யாவிரதம்பூண்டு	„	பொன்னம்பலத்தைத்தேடு
அய்யனுந்தையலுமே	„	யானந்தமாவார்கள்
கண்ணால்மதியைப்பிடி	„	காணுஞ்சிவயோகம்
மண்ணாடிப்போகாதே	„	மாமதிதன்னைச்சேரு
அண்ணாதுபார்த்திருக்க	„	யறிவுவனக்குவேணுந்
தெண்ணாதுபோகாதே	„	நிருட்டுத்தனம்வேண்டாம்
நாசியின்வாசலடி	„	நாதனிருப்பிடமாம்
தேசியைக்கொண்டுநீயுங்	„	தெரிந்துமேபார்த்திலையோ
மாசிலாமனியொளி	„	மாறிக்கால் தூக்கிநின்று

வீதிவெளியேறியே	கலையே	வெட்டவெளியாக்கு
வெட்டவெளியேறியே	,,	யட்டாங்கயோகம்பாரு
ரிட்டையதிலுமுண்டு	,,	கட்டையழியாது
முட்டமுட்டமுணையிற்	,,	கிட்டொருங்குவரும்
வட்டமாய்வந்துநிற்கும்	,,	வாழ்ஞ்சுவயோகந்
தாடியென்வனர்த்தாய்	,,	சாமியெவழம்புண்டாய்
ஆடியகாலையுந்தான்	,,	யறியலாகுமோசொல்வாய்
தேடிப்பிடித்துநின்றேன்	,,	சித்திராத்நபீடங்
கூடியதில்லாடி	,,	கூட்டுறவுசெய்வாய்
முச்சாலேமோட்சமடி	,,	தாட்சியொன்றில்லையடி
பேச்சாலேநீ திரிந்தாய்	,,	பிரமமுனக்குயேறு
வீச்சேதுக்குந்தற்றுய்	,,	வீணும்புலம்பாதே
காச்சலாய்கியிருக்க	,,	கறிந்தியாக்கவேணுந்
துக்கிப்போகாதே	,,	துக்கமுனக்குவுண்டு
எக்கியெங்கியெயிரு	,,	யென்றறிவேதாமிதோ
வாங்கிச்சுழிமுணையிற்	,,	மாறித்தொடுத்தவிடு
விக்கியேசொற்றுக்குநீ	,,	வீணுகமாள்வாயோ
சொற்றுக்குபெனலெந்தாய்,	,,	வீற்றிருத்தாற்போதுமே
சேற்றிருத்தவர்களில்லை	,,	பார்த்துநீவாராயோ
காத்திருத்தோரைக்கண்டு	,,	கண்கலிமையாதே
சேற்றிலேபட்டகம்பங்	,,	சேருவியின்பாகம்
இமையாபாட்டமதை	,,	யிருத்துநீபார்த்தாயே
லமையாவானத்தமது	,,	யடங்கவேயொந்திலையாஞ்
சமையாசமையுமல்ல	,,	துங்காமற்சும்மாயிரு
உமையாளுருக்கொண்டு	,,	பூட்டுமமுதமது
அத்தரமாகிநிற்கும்	,,	யகண்டவெளிகாணுந்
தத்திரமாகநிலை	,,	சாமியைக்காணவென்றூற்
சுத்தரச்சோதிமயங்	,,	சோமனதற்குள்ளே
வந்துவுள்ளறையிலே	,,	வாங்குஞ்சுழிமுணையிற்
கோபமேதுக்கடி	,,	கொண்டாலானத்தமாமோ
தாபமுனக்குவேண்டுங்	,,	சசிபாலமுந்தமுண்ண
சாபத்திற்போகாதே	,,	சாமியருளைப்பெறு
பாபமுனைச்சுற்றியே கலையே		பற்றியெரியுமடி.

விண்ணிலா.

ஆதியும்வேதமடி
மமைந்தருளிலானாயே
சோதியுமலமடி
தூண்டினிறபூரணமே
வீதிவிளக்கடியோ
வீந்துவிடுகளியில்வரும்
பாதிப்பிறையடியோ
பரமனருளானந்தம்
பூரணமாய்வந்தாயே
புத்தியிற்றுக்குமமானாய்
காரணங்கண்ணிலருள்
காலமதியால்வந்தாயே
மூக்கு, நுளியடியோ
முத்திரையானீவந்தாயே
முச்சந்திவீதியடி
முப்பாழ்கடந்துகின்றாய்
கையிலருந்தவமே
கதிர்மதியாலேகின்றாய்
மெய்யின்விளக்கடியோ
வேதாந்தசாரமிதோ
முத்துமுகப்படியோ
மூலப்பதியமர்த்தாய்
வட்டாரமாய்நின்றாயே
கற்பசமாதியானாய்
அட்டாங்கயோகமடி
ணதற்குள்ளெடுத்தாடியாய்
மூக்காட்டுக்குள்ளிருந்தாய்
மூச்சையும்பிடித்தடைத்தாய்
எக்காலமுமுள்ளயென்
யேகாந்தவெளியாய்வந்தாய்
காட்டிமறைத்தாயடி
கைகாட்டவண்டுகின்றாய்
பூட்டியெனக்குள்வைத்தாய்
புருஷருபங்காட்டியாய்
ரோசகமதியானாயே
பூசிதகுண்டவியானாய்

விண்ணிலாவே நீயு
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே மெய்
விண்ணிலாவே மறை
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யுயிர்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யங்கே
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே நீயுங்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே கண்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே முனை
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே குரு
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே முறை
விண்ணிலாவே சுழி
விண்ணிலாவே வருங்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே விண்
விண்ணிலாவே யிட
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே பரி
விண்ணிலாவே குரு
விண்ணிலாவே வெளி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே நீயும்
விண்ணிலாவே

ஆசையறந்துநின்றாய்
 யடம்பியேகும்பகமானாய்
 புரகம்ரவிக்குள்வந்த
 புருந் துங்கலைமாரிகும்
 முத்திரைகம்பத்தில்வந்தாய்
 முன்றுலகமாய்நிறைந்தாய்
 கத்தரிக்கோன்மாதல்து
 கதவைத்திறத்தரியே
 எருதவேற்றமடி
 வேற்றியுரான்பார்த்தேனடி
 மாருக்கவலைவைத்தேன்
 மதியாலினைக்கவைத்தாய்
 கூறுப்பொருளினுவே
 கூற்றனனுதாமத்செய்த
 பூசைபுரியுமதி
 புருத்தறைக்குள்பிருத்தாயே
 ஆசையும்பாசமடி
 மகண்டமாம்வெளியானாயே
 கண்ணொளியில்வந்தாயே
 காணுதிருளறையானாய்
 வெண்ணிலாமுற்றமடி
 வேணமதிபுமானாயே
 ஆண்டம்பூரணமானாய்
 யதிலிருசமாதியானாய்
 பிண்டத்திலுலகுத்தாட்டினாய்
 பேசாமோனமானாயே
 விடயங்கண்டுருப்பாறானாய்
 வீறுமயிர்ப்பாலமானாய்
 தடையறவேதின்ருயே
 சாமிருருவாய்வந்தாயே
 தில்லைசிதம்பரமானாய்
 சித்திரக்கடத்தாடிநின்றாய்
 அல்லலுக்கியருளாய்
 வறித்துமறியாமனின்றாய்
 பார்க்கவெளியானாயே
 பாஞ்சோதியாய்கன்ற
 தீர்க்கமாய்கம்பமுனை
 சின்முத்திரையுமானாய்
 சேர்க்காவிபுமானாய்
 சிறுவாசலுட்புருத்தாய்

விண்ணிலாவே வாசி
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யறை
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே வந்து
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே வாசற்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே மிக
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யெனை
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நானா
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நீயும்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே பெரு
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே கரு
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யங்கே
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நீ
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நிறை
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நீயும்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே மதி
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே ரவி
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே தெரு
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நீயும்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நிதஞ்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே பதி

மாடமாளிகையானும்
வந்துகொட்டிநின்றும்
பாடகமெனக்களித்தாய்
பறந்துதானாகிநின்றும்
காலையில்திரிபிடித்தாய்
கண்ணகத்திருத்திரிநின்றும்
மாலையமுந்தமுண்டாய்
மதியில்லாமந்தெய்தாயே
சுராறுகாலடியோ
யிருகாலகட்டிநின்றும்
ஓரார்தலந்தனிலே
யொருகாலத்தாக்கிநின்றும்
நஞ்சிருந்தபாம்படியோ
நாதனிருப்பிடமாம்
பிஞ்சிலாளாக்கினாயே
பின்னையும்வரச்செய்தாயே
பூரணையிற்பொருந்த
புகழ்த்தமாவாசிடொட்டும்
காரணக்குருவாய்வந்த
கண்ணிற்சோதிகாட்டிநின்றும்
உற்றுப்பார்க்கும்வெளியில்
வோங்காரபிடமானும்
கற்றறிந்தென்னபலன்
கண்டவர்கிரிப்பாரடி
முட்டாக்குயேதுக்கடி
வழித்துமேபார்த்திருந்தால்
காட்டவேகைக்குருவால்
கண்டுபசியாறிநிற்பேன்
இறக்கவுநீவந்தாயே
யிடகலையைத் தூக்கிநின்றேன்
மறக்கவும்போகேனடி
மறியைவலமாக்கிநின்றும்
கூடவெண்ணிடமிருந்தாய்
கூட்டினிலகப்பட்டாயே
வேடமெடுத்துநின்றும்
வெட்டுப்படாச்சக்கரமே
கற்பமேநயுமானும்
கலேமதிபேருமானாயே
முற்பொருளடக்கமானும்
மூலப்பதிநின்றாயே

விண்ணிலாவே வரம்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே வெளி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே நீலக்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யொரு
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே வாசி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே மதி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே கெதி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யெனை
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே தவம்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே வலக்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யொரு
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யெனை
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே நீயும்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே தினங்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே மாறி
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே அந்த
விண்ணிலாவே பெருங்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே வானம்
விண்ணிலாவே யிரார்
விண்ணிலாவே
விண்ணிலாவே யக்கே
விண்ணிலாவே

விண்ணிற் பெண்ணுமாரும்
 மரவுவிவர்த்திண்டிருப்ப
 தொணியதற்குள்ளானும்
 துரியங்கடத்துன்றும்
 முதற்புரியோகமாரும்
 முத்தியுமளித்தான்றும்
 அதற்குளதிகயமும்
 னம்பிகையின்பிடமாரும்
 காற்றும்ப்பறத்தாயோடி
 கண்முடிமோனமாரும்
 சோற்றக்குநீயலுந்தாய்
 சுக்கான்றிகுப்பிவிட்டாய்
 மண்ணிலிற்றுபோக
 மறிதெட்டுப்போனதென்ன
 எண்ணப்படியிசையும்
 லென்னுயிருனக்கரிப்பேன்

விண்ணிலாவே யின்னு
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே மெய்த்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யுள்ளே
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யா
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே நியுங்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யெனோ
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே யுன்
 விண்ணிலாவே
 விண்ணிலாவே சசியா
 விண்ணிலாவே

க தி ர் ம தி பெ ரு மை.

ஞங்காரகம்பத்திலே	கண்ணையென் கண்ணே
யொன்பதுவாசலுக்கெனக் கண்பதாய்வந்தாய்	
பாங்கானகம்பத்துச்சி	கண்ணையென் கண்ணே
பரமனருளுகருகத்த கண்ணதாய்கின்றாய்	
வாங்காச்சுழிமுனைக்குள்	கண்ணையென் கண்ணே
வாசலுத்திறக்கவு மதியுமேயானாய்	
ஞங்காரகோபமெல்லாம்	கண்ணையென் கண்ணே
யடக்கியேமதிபிடித் தொடுக்கியேயாண்டாய்	
காலகட்டிகாலையேற்ற	கண்ணையென் கண்ணே
கதிர்மதியுநீயுமாகக் கம்பத்தேறியே	
வாலையாகவரவுங்	கண்ணையென் கண்ணே
வரத்தையெனக்களித்து வாசலுள்ளானாய்	
மாலகட்டிரவியாற்	கண்ணையென் கண்ணே
மதியையதிலேயும்வைத்து வானத்தினின்றாய்	
சோலையினொளியாய்வந்தாய்	கண்ணையென் கண்ணே
சுத்தாமாய்ச்சோதிமயக் தூண்டியேநின்றாய்	
மாயவலையிற்சிக்க	கண்ணையென் கண்ணே
வாசியையதிலிழுத்தவ் வரத்தையழித்தாய்	
காயம்வலுத்திருக்க	கண்ணையென் கண்ணே
கலைமதியுக்கற்பமானாய் கண்ணுலகுத்த	

வாயனநிலிருக்கக்	கண்ணையென் கண்ணே
வமைத்தாயேபுரணத்தி லவ்வுழுவுமாய்	கண்ணையென் கண்ணே
உபாயம்வைத்துப்பூசைமதி	கண்ணையென் கண்ணே
யுருக்கத்துடன் கலந்து ஸ்ரமையுமாளுப்	கண்ணையென் கண்ணே
வீட்டிலைத்துபுதமாகக்	கண்ணையென் கண்ணே
வீதிவைத்துபாதிமதிக்கோவிலுமதாய்	கண்ணையென் கண்ணே
கூட்டிலேநீழுச்சுமானாய்	கண்ணையென் கண்ணே
கோவிலுக்குள் மனிவைத்துக்கும்பகமாக	கண்ணையென் கண்ணே
வாட்டிமனதொடுக்கி	கண்ணையென் கண்ணே
வாழ்மதிதனைப்பிடித்து மோனமேயுற்றாய்	கண்ணையென் கண்ணே
காட்டிக்கண்ணைமறைத்து	கண்ணையென் கண்ணே
கலைநுகவிடச்செய்து கானகஞ்சென்றாய்	கண்ணையென் கண்ணே
மானாப்பிறவியெடுத்தாய்	கண்ணையென் கண்ணே
மாண்டுமாண்டுமிண்டு வந்து மண்ணிற்றிறந்தாய்	கண்ணையென் கண்ணே
ஆளாகிப்போவதற்கு	கண்ணையென் கண்ணே
யாயிரத்தெட்டிதழக்கமல மம்பிகையானாய்	கண்ணையென் கண்ணே
நாளாகிப்போகுதே	கண்ணையென் கண்ணே
நானாவருமெனனுக்கு நானென்னசெய்வேன்	கண்ணையென் கண்ணே
கோளரவந்திண்டாமற்	கண்ணையென் கண்ணே
குறுக்கேமயிர்ப்பாலம்போட்டுக் கூப்பிடுமென	கண்ணையென் கண்ணே
தில்லையைக்கண்டபேர்க்கு	கண்ணையென் கண்ணே
திரும்பிவரவேதுவுண்டோ திண்ணமாய்ச்சொல்லு	கண்ணையென் கண்ணே
கல்லைக்கரைத்துருகும்	கண்ணையென் கண்ணே
கண்டுபசியாற்றிநின்று கண்ணுளிருமே	கண்ணையென் கண்ணே
வல்லையென்றாலும்வருவேன்	கண்ணையென் கண்ணே
வரத்தையும்பிடித்திழுத்து மையமாகுவேன்	கண்ணையென் கண்ணே
எல்லையைக்கடப்பேனடி	கண்ணையென் கண்ணே
யேகவெளியேறிநின்று மோகங்கடப்பேன்	கண்ணையென் கண்ணே
கையாக்களியருந்தி	கண்ணையென் கண்ணே
கசடறுத்துக்கலைதனிற் காரணமானாய்	கண்ணையென் கண்ணே
மெய்யருந்தக்கையின்முறை	கண்ணையென் கண்ணே
மேல்வாசலைத்திறந்தும் விண்ணமேயானாய்	கண்ணையென் கண்ணே
அய்யாகையாலளித்த	கண்ணையென் கண்ணே
யாச்சரியந்தோன்றுமடி பாய்ச்சலில்லாதாய்	கண்ணையென் கண்ணே
வையாமல்வைத்திரடி	கண்ணையென் கண்ணே
வனபூசைபோட்டுந்நு வானமாகுவேன்	கண்ணையென் கண்ணே
காத்திருந்துகேட்டவர்க்குக்	கண்ணையென் கண்ணே
கண்ணகநிலத்தைவைத்துக் காணவுகின்றாய்	கண்ணையென் கண்ணே
பார்த்திருந்தறியாயோ	கண்ணையென் கண்ணே
பதியில்வந்துவுண்ணையுமே பார்த்துப்பிடித்தேன்	கண்ணையென் கண்ணே

வேர்த்துமுகம்வாடியே கண்ணையென் கண்ணே
 வெளியொளிதானுகிளியும் விடுபுகுந்தேன்
 சேர்த்தென்முதங்காட்டுவாய் கண்ணையென் கண்ணே
 நிரப்பெருத்துறைக்கப்பாலே தின்னமாகச்செய்
 ஒருருவாய்ப்பும்வந்தாய் கண்ணையென் கண்ணே
 யொத்திருந்துகித்தநிலே வைத்துமேயாண்டாய்
 ஒருருவாய்நின்றவிடங் கண்ணையென் கண்ணே
 விருளகற்றிப்பூரணத் திருத்துஞ்சமாதி
 மூவுருவாய்முச்சுடராய் கண்ணையென் கண்ணே
 மூலப்பதியேறிநின்று காலனறவே
 வெருருவெடுப்பாயடி கண்ணையென் கண்ணே
 வீதிகுற்றிப்பாதிமதி யோதிவருவேன்
 வட்டமாய்வந்துகின்றாய் கண்ணையென் கண்ணே
 வானமதிபானம்பண்ண வந்தும்வெளியாய்
 திட்டமாயோகத்தமர்ந்தாய் கண்ணையென் கண்ணே
 தில்லையெல்லாங்கொன்னையிட்டுத் தேனொழுதுவுந்
 தொட்டவுடன்கோதிதட்ட கண்ணையென் கண்ணே
 சுந்தரப்பாலனெனக்குட் ண்டவெகின்றாய்
 விட்டாலும்விடுவேனோடி கண்ணையென் கண்ணே
 மெய்யனருங்கையின்முறை வையோகோபோவேன்
 நாதமனியோகைகேட்க கண்ணையென் கண்ணே
 நாடியோடியாடியின்றுங் கூடமதனில்
 வேதம்பாடிதேயாடி கண்ணையென் கண்ணே
 வேணமதிகாணவுமே தோணவும்வந்தாய்
 போதம்வந்துமேகிலைக்க கண்ணையென் கண்ணே
 பொழுதைரவியாலேகாட்டு போய்ப்புருதுவேன்
 மாதம்பத்துகாணக்குள்ளே கண்ணையென் கண்ணே
 மதியோகத்திலமர்ந்து வாழ்வாயேநீயும்

ஞாநாச்சிந்து.

சுந்தரச்சோதிமதியின் சுந்தரவிடகலையே
 துண்டித்த பூரணத்தைப் பாராய் அநி
 லாண்டவ னருளிருக்கு நோராய்
 துக்கத்துடன்போகாதேந் யேற்காதடிபுத்தனுக்கு
 துக்கவைத்து மெல்லடியைத் தாக்கு வறி
 வாக்கவே மனதடக்கிப் போக்கு

சோமன்மதியைப்பிடிக்கக் காமியங்கலையுநீக்கி		
துடர்ந்துப்பிடித் தடர்ந்தவனம்	போக்க	வங்கே
படர்ந்துவருங் கொடிகலையு	நீக்க	
சொக்கர்திருவாசலது வெப்போதுத்திறந்திருக்கு		
சோம்பல்செய்யா தேடியெந்தன்	கண்ணே	யிப்போ
சாம்பலியைக் காட்டுவேன்வா	விண்ணே	
தோகைமயிலாளையிதோ பாகமதாயோடிவாரீ		
சுழிதிறந்து காட்டுவேன்வா	முன்னே	யுன்னே
பழிகள்வந்து குழாமலே	சொன்னேன்	
சோடிப்புருவைப்பாரடி வேடிக்கைகாட்டிநிற்குதே		
தேடியலையாமலே	வாடி	யிதோ
மாடியறைக்குள்ளிருக்கும்	போடி	
தொட்டவுடன்கோதிதட்ட பட்ட ணஞ்சாமிகாட்டுவேன்		
துணையுடனெனக்கிருந்து	காரு	வந்
தனைவோர்களுனைத்துதிக்கச்	சேரு	
சோருதடியெந்தனவி யாறுதெருவீதிகண்டு		
தூண்டாமணிவிளக்குமங்	குண்டு	நிலை
தாண்டவமாடுமேயதைக்	கொண்டு	
தூயவெளியேறிப்போக வுபாயவழிதோ ணுமடி		
துணையற்றிருக்கலாமே.	மாகாயஞ்	சுழி
முனைபெற்றிருக்கவுமே	சகாயம்	
வந்துவந்துநீபிறந்தாய் விந்துவாலேகெட்டகுடி		
வாழ்ந்திருந்துமென்னபலன்	கண்டே	யது
ஆழ்ந்துபோயிறக்கவுமே	கொண்டே	
வள்ளலருளுள்ளேயிரு பன்னத்தில்விழுகாதேநீ		
மெள்ளவேயுணையிழுப்பேன்	பின்னே	பெருங்
கள்ளமனதையும்போக்கு	முன்னே	
வாய்க்குமிதுவேய்க்காதடி பேய்க்கருத்தையுமோதாதே		
வஞ்சகத்தையெறுத்து	மாராய்	இப்போ
தஞ்சமென்றுவந்தோமென்று	கூறாய்	

தெம்மாங்கு.

வாமேயிருக்குதடி காமேலாணிக்கு
சிரமேல்முனைநோக்கு சிற்றடியைப்பெற்றகண்ணே

தூக்கிவைத்துமொருகாலே தாக்குமதிகாலேதனிற்
 ரொட்டிமுப்பாரோயினாயு மையன் அப்போ
 நிட்டிவாசற்றிறக்குமே குய்யஞ்
 • சோலையொளிவிசமடி பாலவனத்தைப்பாரடி
 சோதிமுதற்பூம்போசும் பாரு விது
 வாநிகுருவாலமைத்த சீரு
 தொங்கலிட்டுபூணுஞ் திங்கலோயுங்காட்டிற்ருஞ்
 நோப்பிலேராயனும்வரு வானே சீர்
 மாப்பின்னோயுனக்கேற்றான் மானே

தெம்மாங்கு.

மானேகேள்மாமதியை மந்திரமில்லாப்பிடித்து
 தானேதானாகுமடி தையலேநீயஞ்சாதே
 அஞ்சாதேநீரென்றுரைத்தீர் பஞ்சமாபாதகர்க்கு
 மாணசொல்லுநானும்வரு வேனே யங்கே
 வீணவாசித்துக்காட்டும்போ வேனே
 யாறுபெருகியோடுதே யேறுதற்குமோடத்தாரு
 மையனுனைக்கும்பிடுவேன் மெய்யா வதிற்
 பையராவமெப்போசங்குந் துய்யா
 வாகராயுகமுடியோ கடற்பெருகியோடுதிதோ
 வானத்தப்பெருக்கோவிதி யறியேன் நல்ல
 தானந்தானிதற்குமதி தெரியேன்

தெம்மாங்கு.

மதியறிமாப்பெண்ணேநீ விதியறிவவாராயோ
 பதியைவிட்டுபேசாதே பாணவயரேமோகம்வேண்டாம்
 மோகவிருளெனக்கிருந்தால் முத்தியைத்தேடுவேடுளான்
 வேகமாய்மதிபிடித்துத் தாரும் அதிற்
 சாகாதிருக்கவாத்தைக் கூறுஞ்
 சச்சிதானந்தமென்று முச்சத்திவிதியில்வந்துஞ்
 சாத்திரம்பொய்ப்போகாமலே சேரும் ஒரு
 மாத்திரைப்போதமதியி லேறும்
 வரத்தைப்பிடித்துவாக்குமே யாத்தைக்கொடுமேதாக்குவே
 னாசையற்றுப்போகவிழி பார்ப்பேன் நான்
 மாசைக்குண்டவிமதி சேர்ப்பேன்

தெம்மாங்கு.

மதியெனக்குப்போருதென்றீர் மலியும்வந்துநிற்குதிதோ
 மதியிருந்தால் வரவும் வாசமறிவீரோசொல்லும்
 அறிவிருந்தாற்போதுமடி யாசையற்றநீயிருப்பாய்
 பரிதிமதியைப்பிடித்துப் 'பாராய் நீயுஞ்
 சுருதிமுடிவாமிதுவே சோராய்
 கள்ளமனதேயசுற்று வெள்ளாகாட்டுதேபாராயோ
 சள்ளையில்லாதில்லையெந் காணவா யங்கே
 கொள்ளையென்றுசொல்லியுனைத் தோணவா
 ஞானம்வேண் டுமானுல்பெண்ணே மோனத்தைநீபார்த்திரடி.
 தேனெழுகும்வானமுர்தப் பாலு வது
 தானேவெளிபோவதற்கு வேலு

தெம்மாங்கு.

வேலுநிறுத்தியங்கே விண்காட்டிகண்களிக்குங்
 காலுமேலேற்றிநின்று கார்த்திருந்தாற்போதுமடி
 கார்த்திருந்துவீற்றிருக்கக் கண்ணிருந்தாற்போதுமையா
 சேர்த்துமெனையொன்றாக்கியே சித்தாய் அது
 கோர்த்தமணி போலவுமே முத்தாய்
 கோடிரவிகாணுமையா வேடிக்கையும்பார்த்திருப்பேன்
 கூச்சமற்றிருக்கவரந்தாரும் அந்த
 பாய்ச்சலொடுங்கப் பரமும்போகும்
 பாருமையோருருதிதோ கூறுமயிர்ப்பாலமீது
 பாவெளியில் யேகனாகிப் போகும் வாசி
 சரமறுத்துப்பூரணமே யாகும்

தெம்மாங்கு.

பூரணத்திற்குள்ளிருக்கும் புண்ணியமெனக்குவுண்டு
 காரணத்தைப்பார்க்கவுமே கண்ணெனக்குப்போதுமையா
 கண்ணெனக்குபோதுமென்ற கலையதியேநீயுங்கேளாய்
 கைலாயக்குண்டவியது வாசம் அதிற்
 பொய்யிலாப்புருத்தருள்வீஸ் வாசங்
 காணுமணிபூரகமுமாணும்பெண்ணு மொன்றாய்ப்போகும்
 கைலையிலிருக்கவீது நோஞ் சுத்த
 மெய்ச்னையறிந்தவர்க்கு வீரம்

தெம்மாங்கு.

வீரக்கூறுதே வீற்றிரடிநேத்திரத்திற்
 காரசாரக்கொடுத்துக் கதிர்மதியைப்போற்றுவாய்நீ
 போற்றிநின்றவுட்புருத்தேன் பொன்னம்பலங்கோவில்கண்டேன்
 வீற்றிருத்தாற்போகுமி வீடும் அசை
 காற்றிலாகும்படமடங்கத் தேடுங்
 குருக்களநிலையிருப்பார் பெருக்கவேபேரின்பமாக
 பித்தனவன்மெத்தசுடு காடு போனாற்
 கர்த்தனனைக்கப்பிட்டன்னை யோடு
 கலந்துருமெனவந்து மலர்ந்தவிழிதீபங்கண்டு
 கனகசுதைபுகட்டாமி லாடும் நிதம்
 மனமிறந்துசேர்த்துவுற வாடும்

தெம்மாங்கு.

வாசம்பொருத்திநின்றத் தேசமெங்குமேவீசம்
 மாமதியாலெனக்கு சோமசுந்தரங்குருவாம்
 விதியுத்துவெளியிலேதான் வேதமேபிரமமுனக்காய்
 சுதியடையமதிவியு முற்றும் கண்ணே
 பதியில்லைவத்தாற்றியதுவும் பற்றும்

ஞானச்சிந்தா.

வேறு.

வாசியால்மதி யேறியயோகனே
 வத்தருளுங்கதி யோகா நீயுஞ்
 சுத்தாச்சோதியின் பாகா மறை
 வன்னலையரு ஞன்னமுக்குளிர்ந் துதன்னமாமதங் கன்னமின்றியே
 வானவர்புகழ் ஞானமாமதை
 வாங்கவருளுப தேசம் அடி
 தாங்கியமைபா காசம்
 பள்ளியாலுதித் துன்னத்திலேவந்து
 பாசத்தையும் படைத் தாயே யென்னைத்
 தேசத்திலு மமைத் தாயே யான்
 பார்த்துமேவெளி திற்த்தபோகடி மறத்துமாமதி யிற்த்துறும்படி
 பார்க்கஞானத் காத்தினுலேநீயும்

பண்புடன் கண்ணில்வைப்	பாயே	யந்தத்
துன்ப மகன்றிடச்	சேயே	

காலிலேறியே பாருமுனேதனில்

கம்பத்தினுச்சியின்	மேலே	யிப்போ
பம்பரத்தாற் பிடி	நாலே	யிதோ

கலைகளாதியா லலையிலாதிடங் குலைகள்செய்துமே தலையிருப்பிடங்

காட்டிடாதருள் புரியவுமேயெனக்		
காதலறுத்துவாய்	நீயே	யிப்போ
யோதக்கருத்துகொள்	வாயே	

ஆடியகலை யோடியநாதனே

யந்தரமாய்வேளி நிற்	பாய்	நீயுஞ்
சந்தரனுக்கருள் வைப்	பாய்	அரும்

பாலியாதிய தேவிபூசையுந் தூவியேயரு ளாவீவந்தடு

வங்கமேனியைத் தங்கமதாக்கியு		
மார்க்குமுவந்தவிசு	வாஸன்	நீயு
மேற்கவுமேசொற்பிர	காசன்.	

ஞா ன ச் சி ந் து.

வேறு.

மூலமதிற் சோதியேநீ யாதிருகு வாலேதேடி

முச்சுடருதயமதை	நாடி	யுற்
றச்சுடர்சமாதியேநீ	கூடி	யொரு

வோலமிட்டடி காலனற்றுற பாலமிட்டெடு சேமூற்றிட

வோங்கியே கம்பத்துச்சியில்	வாடி	மிகத்
தேங்கியேநீயு நின்னுமே	கூடி	

சொன்னமொழி யொன்றுளது கண்ணினிடை மையமதிற்

சோதிமதி பூரணமுந்	தோன்றியே	யொரு
பாதிமதி தேயவுமே	ஆன்றியே	கலை

சோரவந்திரு நேரங்கதிரதிற் பாருமறியிடை பூரகந்தனில்

சோர்ந்துவிடுரசுகந்தி	ஹன்னியே	தொட்டுப்
பாய்ந்துமேமதிபிடிக்கப்	பன்னியே	

உப்பைக்காணவப்புவினா முப்புமுண்டுஆனேவிண்டு

வுபாயத்தாலுசுருணையி	லேறியே	வதா
பாயமில்லையாசியதைத்	கூறியே	நீயு

முற்றப்பாருமே தெற்றிசெர்விழி பற்றுமேயது சுற்றுமேமதி		
வான்றியுமுடல்வெறுத்து	மாறியே	கண்
ஐயுத்தவேசுறுத்துமதில்	நீறியே	
வெளியிலேற வெளிநிலம்மாறி விதிவருங்காலைப்பிடி		
வெட்டுப்படாசக்கரத்தைப்	பிடிக்குமே	யது
கட்டுப்படாதக்கமட்டி	துடிக்குமே	கதி
ராக்கவுடிரு நீர்க்கமாபதி னோக்கவும்பயி ராக்குமேயதி		
ஐட்பமென்று நீங்கியா	தடிக்குமே	யிந்த
வற்புடலிற்சிக்காது	வெடிக்குமே	
சாரிசாரியாய் வருகுமது மாறிப்போக வழிபறியா		
நாரியர்மயக்கமது	தானே	நியங்
காரியங்கண்ணில்வைத்துமே	கானே	யறிற்
காவலாயிரு தேவலந்தனி லாவலோடுது மூவருமதி		
ழாயிரத்தெட்டிதழ்க்கமலம்	வானே	மூலத்
தாயிருத்திலேவாழும்	தேனே	
கஞ்சாவயின் மதுக்குடித்து கலங்கிநின்ற மூடர்களே		
தஞ்சாவுராளுருன்மக	ராசன்	பெரு
வஞ்சகத்தினுள்ளிருக்கு	சேசன்	கலை
மதியையதிலே கதியிலேயருள் விதியையகிறத்தி பதியிலேயிரு		
மாமதியின்யோகமது	வாசன்	நீ
வாமம்வைத்துப்பூசைபண்ம	யேசன்	
வேஷமிட்டுவெளியினின்றாய் வெட்கக்கெட்டசண்டிமாடே		
ரோஷமுனக்குண்டோதுலைப்	பாரு	மதை
சேஷகினைத்தானாகக்	தேரு	மிக்க
தேரியாதோதிது மரியாதையிலா பரிமாறியுந் கரியோன்வரத்தை		
வாங்கவரம்யான்கொடுப்பேன்	சேரு	சற்றுந்
அங்காமன்காத்திருந்து	கேரு	
துரியமுடன்க்சர்வத்து பரிதருவேனேவாங்குங்கள்		
துக்கத்துடனேயிருத்து	சாகாதீர்	யிதோ
பக்குவவறையிருக்கு	போகாதீர்	மறை
தூண்டவேசுட தூண்டவரதில் வேண்டவுமதி தூண்டவம்புரிந்		
தாடுமேசடுகாட்டிந்போய்	வேகாதீர்	வலம்
வாடுமேமதியைவிட	டேகாதீர்	

ஞா ன ச் சி ந் து.

வேறு.

ஆறுதெருவி லடியிலேறிநின்ற வையனேசற்குருவே	யென்
னகங்காரச்சுவரை யழித்துவெளிகாட்ட டழைத்துவந்தவருவே	
மாதியிடகலை யேறிப்புருந்தயென் மாமணிகோபுரமே	யந்த
மந்தமதியினுற் சொந்தவிந்துவினில் வாங்கிவந்தவரமே	
கங்கையாடியுந் கண்ணிலருட்காட்டி கலையாலெழுஞ்சோதியே	பெருங்
காலிற்சிலம்பசை யக்கருணாகரா கைகாட்டுமென்வீதியே	
பெண்களாவங் கடியாதறச்செய்து பேரின்பத்தையுமோட்டி.	நீயும்
பேசாதஞானத்தைப் ப்பசவைத்தாயேநீ பித்தனாகவேவாட்டி.	
வாசியின்மையத்தில் ரேசித்துத்தேசிக னாகியேநீயும்வந்தா	யங்கே
வான்மதியேறியும் பாஞ்ஞானிகாட்டியே மாசில்லாதேயமார்தாய்	
சித்தாடவொத்தாடும் நித்யகல்யாண சிதம்பரமானவனே	சிவ
சின்முத்திராங்கமாய் கன்னிவாசற்புருந் தேடியேகாலகனே	
கல்லாலின்கீழினில் நால்வருக்குமேநீ காட்சியுந்தந்தவ	ரென்
கண்ணகத்திருத்தி விண்ணிலொளிகாட்டி கான்மலையினின்றீரே	
சொல்லாமோனப்பொரு ளெல்லாமுனக்கு தொந்தமதாயிருந்தாய் பசுந்	
தோகையிலாள் மயக்கத்திற்போய்வீழுந் தொண்டுசெய்யப்பிரிந்தாய்	

ஞா ன ச் சி ந் து.

வேறு.

சித்திரத்தின்கூத்தின்	பன்னியே	மதி
தேனெழுமூர்வ	யன்னியே	யருண்
முத்திக்குநீபலந்	தென்னியே	யொரு
முகம்வாடிட வகமேயுற செகமீதினி லணுகாவெனே		
மோனசிகாமணி	துன்னியே	விழ
வான்மதியும்வந்து	கொன்னியே	
வானத்தினின்றுமே	சொலிக்கவே	நாதம்
வழங்குதேயென்னகங்	கெலிக்கவே	யது
வையகமுழுதும்	பலிக்கவே	கல்
வடவாலினிற் சனகாதியர் தினமேவிய வுமைபாலருள்		
வந்துகின்றாடிச்	சலிக்கவே	யந்த
வாழ்மதியாலரு	னொலிக்கவே	

வாடியிருக்கவும்	வரையுமே	யிந்த
நாடியிருக்க	அரையுமே	சொந்த
கொடியியொளி	திரையுமே	நிதங்

குருபாதமே வெளியாகவே யருளோதியு முருவாய்வெளி		
உச்சமற்றிருக்கக்	கரையுமே	யில்லா
பெச்சமுச்சில்லாத	விரையுமே	
சித்திரமண்டபர்	தெரியவே	யொரு
கத்தரிக்கொன்மாற	லெரியவே	பரம்
பற்றித்தினந்தினம்	பரியவே	யனு
நினமெவிய கனமாமொளி மனமீழினி லினமாகநின்		
உதனமபிபுட்	இரியவே	வரங்
தேசிகண்டகயஞ	லரியவே	
உச்சிதமாம்பள்ளிக்	கோட்டையே	யநி
லுயர்ந்தசிக்காரமேடை	பாட்டையே	நீயுன்
குச்சிபோட்டுத்திறவும்	நாட்டையே	குரு
கொடுகாரண பரிபூரண னெறியாயிரு குறிபார்த்துனங்		
சொஞ்சுந்தயவுவைத்	தூட்டையே	யுனைத்
தஞ்சமென்றடைந்தேன்	காட்டையே	
இப்பிறவிமாற்று	முண்மையே	குரு
விசைந்தவுபதேச	நண்மையே	ஞான
மற்புதமாங்காட்சி	வெண்மையே	நிறை
யானந்தமாய் வானந்தனில் மோனந்தமார் தானென்றது		
வாக்கைவலுத்திருக்கும்	வாண்மையே	யது
சேர்க்கையில்லாநிடம்	பாண்மையே	

ஞானாச்சிந்தனம்.

வேறு.

தேனமதி யாலுணர்ந்திய	தேகனே	
விடையோகனேயுமை	பாகனே	செந்
நீயைக்காணமதி வாயல்பாயச்செய்யுச்	தியாகனே	மதியோகனே
பூரணத்தனி லேயுதித்துவரும்	புண்ணியா	
மிக கண்ணியா நை	யுண்ணியா	வெரு
பூரகாவீ யாலேகிடைத்தரு	னெண்ணியா	மிகப்பண்ணியா
பார்க்கவுஞ்சுழி முனைதனிலேறிடும்	பள்ளியே	
யென் கொள்ளியே யுனை	யள்ளியே	வெளி
புரையிலேகொருத் திரையைத்துக்கியு	மண்ணியே	மனத்தெள்ளியே

ஆதியாமருட்சோதியாலமைத்	தய்யனே	
குரு மெய்யனே நீர்	தய்யனே	யிந்த
ஆகாமதிதனை பாகம்ரவிதளி	தய்யனே	யிலைசெய்யனே
கும்பகத்துக்கு எம்பலத்தாடுமனு	கூலனே	
சிவ லோலனே மதி	சீலனே	வருங்
கொடுமையையறத் தடுமையாக்கிய	கோலனே	மயிற்பாலனே
தில்லைவழியி நெருப்பார்கடந்தசெச்	திசனே	
நடராசனே பிர	காசனே	பெருஞ்
செப்புமோனத்திலே யப்புவைவழுட்டிய	நேசனே	யருள்வாசனே

ஞானச்சிந்தனா.

வேறு.

பள்ளியைக்காணவரும்	பாதஞ்	சுத்தி
பகர்மதியேறினாலீ	போதம்	வரும்
பாதிமதியைக்கண்டு போகப்பன்னிரண்டு		
வேதம் வெகுநாதம்.		
ஒள்ளியவழற்கண்வீசு	மோடி	மதி
யொருகாலைத் தூக்கிநிற்கும்	வாடி	யென்று
முதுவிடகலையி லோதுஞ்சாம்பலியைத்		
தேடி மிகநாடி		
சங்குமுழங்குத்தொளி	பாதை	நல்ல
சாமிவரவுமிது	போதை	யொளி
சார்ந்துபாயுமறி மாய்ந்துபோகுமறி		
வேதை யுடன்றூதை		
நிங்கனொளிபரவி	கூடும்	மதி
யங்கையிருளதுவு	மூடும்	நீ
தேங்கித்தேங்கிநின்று வாங்குகழி முனையி		
லோடு முறவாடும்		
பள்ளிக்குகத்தவன்னி	வாசி	நிதம்
பறக்குமடியொளியும்	வீசி	நிறை
பானுத்தோன்றிவருந் தானுத்தானுமென்று		
சேசி முனைவீசி		
துள்ளிப்போகுமனதைத்	கூறி	யுயிர்
துணையாயிருக்கவுமே	வீறி	நீயுந்
தூண்டிப்பூரணத்தை வேண்டிநின்றுபிடித்		
தேறி வாசிமாறி		

நில்லைச்சிதம்பரத்தின்

கடத்தே

யங்கே

நிபவொளிவினது

மாத்தே

மறை

தேடும்வாதிது பாடுபட்டுமநிச்

சேர்த்தேரவி கோத்தே

மூலப்பதியில்வாழு

மீசன்

அவன்

முத்திக்குந்தவிசு

வாசன்

மூவிரண்டுநான் கேறவிரண்டுசேர்

பாசன் பிரகாசன்

நி ர் த் த னை க ள் .

விருத்தம்.

தனக்குளருள் வேணுமென்றாற் சசிபாலுண்டு

சமாதிகிலையிற் சென்று காமியங்கள்போக்கி

யுனக்குளறி வொன்றபட வுறுதியாக்க

வுத்தமர்கள் பின்றுடர்ந்து வுலாமேலேற்றஞ்

சனற்குமார் நால்வருமே சார்ந்தமார்க்கஞ்

செயல்லால் வேறுகழியில்லையப்பா

மனக்குள்வெளி யாய்த்தோன்றி மோனங்காட்டும்

மகாதபிகள் சென்ற மார்க்கந்தானே.

இராமம் சங்கராபரணம் ஆதி தானம்.

பல்லவி.

இந்த மதியால் வருவாய்

எந்தனிரு கண்ணினிறைச் சுந்தரச் சுயஞ்சோடியே

அனுபல்லவி.

இந்தமதியால்வருவாய்

அந்தகளில்லாமற்செய்வாய்

சொந்தமதிவித்துவாலே

பைந்தொடியிடஞ்செல்லாமல் (இந்த)

பசியா லினைக்க வருள்வாய்

பாசமதிலோசையடை

வாசலைத்திறந்துநீயுஞ்

சசிபாலமிர்தமுண்ட

சஞ்சலமில்லாப்பரணே

மூசியாவரத்தைப்பெற்ற

மூலசுந்தரேசாவாவா (இந்த)

மூனையிடித் தேறிநா னின்றேன்

மூலமதிலானுகின்ற

வாலையைவெளிப்படுத்தும்

வினையறுத்தவெளியில்

வெட்டுப்படாசக்கரத்துள்

பினையிறக்கிசுந்தாவா

பதியாலமைத்தகோவே (இந்த)

மாதம்பத் துளான வருவே

வாதமாடிதேம்பாடி

நாதவொலியினின்றோனே

யாதவனேபாதமளி

போதம்வெளியாய்ப்போருமே

சேதமதியாலெமனை

பாதிபிறையாலோட்டுமே (இந்த)

வெண்பா.

தானே பரஞ்சோதி தானேதா நெய்வுயிர்க்குந்

தானேதான் றுனாகி சார்ந்தவர்கள்—வானேபோய்க்

கங்குல்பக லற்றதுவாய்க் கதியால் விதிபெருகி

தங்குமே சாதனையில் தா.

இராகம் மோஹனம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடுத்து மதிபிடித்து வாராயோ யிந்த

தையல்வாசற் குள்ளிருககு மையன்கோவீற் சன்னதிக்கு

அ.பு.பல்லவி.

அடுத்துவருவீரோநீரு மாணசொல்லும்வினேவேண்டாம்

படுத்துத் துங்கவேபோவாய் பாசபந்தம்விட்டுவாரும் (தடுத்து)

சரணங்கள்.

சேதமதியாற்பொருந்தும்

பாதகளுையேயப்பா

பாதம்பணியாசானிட்டுந்

சாதனைவை. பாபேபாரும் (தடுத்த)

பெண்களாவங்கடித்தாந்

பேருசொல்லநீதியுண்டோ

கண்கொள்ளாகாட்சியிதோபார்

காணவருவீரோசொல்லும் (தடுத்த)

ஐயமில்லமையபீடம்

வைபுமன்தைநீயதில்

தையலுடனய்யன்கடடி

சமாதிபயாகஞ்செய்வார்பாரு (தடுத்த)

விருத்தம்.

மூடு மந்திரமிது நாடி யுள்ளேசென்றால்

மாடி யானவொரு மண்டபங்

காடு மேகடந்தவ் வெளி யிற்புக

காண லாந்தபமும் வேறுமே

தேடு மாசான்கையால் தீட்சை பெற்றுமதி

திங்கள் கூடிகதி ராகவே

சாடு மேசமுசாரக் கடல் வீட்டேகி

சாரங் கொண்டமதி தாவுமே.

இராகம் சங்கராபரணம் தாளம் ருபகம்

பல்லவி.

பள்ளியறை யொன் றிருக்குதா மது

பசுபதிபாச மூன்றுஞ்சுழி முனைக்குள் வெளிதனிலே

அநுபல்லவி.

வெள்ளியங் கைலேதன்னி லிருக்குதாம்

வேடிக்கை பார்க்கலா மாடித்திருவினா யாடற்குடிப் பாடிநிற்கும் (பள்ளி)

சாணங்கன்.

என்னுக்குநின்றியிர்
மேகப்பெருவெளியிற்
கண்ணுக்குண்மணியாய்
கருவாயுருவாயது

மானந்தம்பள்ளியா
காலேத்துக்கினேன்
விண்ணிலேகண்ணிலே
குருவாகியேநிற்கும்(பள்ளி)

ஆண்டவனும்வந்து
னம்பலமென்றும்
பூண்டவனும்பள்ளி
பொறியாய்கொறியாய்க்

தாண்டவமாடுவா
பள்ளியவனுமே
யாண்டவனாகுவான்
காலப்பரியேறியேபிடி(பள்ளி)

சகலஸ்வராசிக்
சார்த்தவர்கண்ணுக்
புகலவேவேதம்
புரியாப்பரியாமன

குள்ளும்பள்ளியாஞ்
குண்டுமாத் திரம்பள்ளி
படைத்ததும்பள்ளியாம்
நியப்போய்க்காண்பாயே(பள்ளி)

சிந்துபரலி ஆதிதானம்.

சிதம்பரம்பரம்பரையான
சிற்றடிதுக்கிநின்றோர்க்கு

ஞானமோனமே
முற்றமேயிரமானந்தமே.(சிதம்)

பதம்பெற்றிதத்தேடி
சுதம்பெற்றிதம்பாஞ்

பற்றிநின்றபேர்க்கிதோ
சர்வஞானங்கடும்(சிதம்)

ஆசைக்கடலில்லிழுத்தா

லோசையடக்கப்போகுமோ

வேசையாசைய்தில்வையே வெட்டுஞானங்கிட்டுஞ்சொன்னேன் (சிதம்)

துரியநிலைகடத்து

தோணிபோகும்பாருகண்டு

வரியபிரமமதுசானுனந்த

வெளியாய்த்தோனாஞ் (சிதம்)

வெண்பா.

பிறந்துழந்துக் கண்டிலையோ பேதை மட்டுஞ்சே
மறந்துவிரு னறைவிட்டு வாராயோ—பிறந்துவிட
போவாயோ நீடும் பொன்னம் பஸ்தேடி
யாவாயே யல்லுபக லறி.

இராகம் தேசிகதோஷ தானம் ருபகம்.

பல்லவி.

மாதர்கள் வலியிற் சிக்காதினித்த
வலவகத் தாசையால் முடிமோசம் போகாதீர்

அனுபல்லவி.

காதலோடுஞ் சென்றுங் கைப்பொருளோத் தோற்றுங்
கஞ்சிக்குஞ் சோற்றுக்குங் காற்றாய்ப் பறந்தாயே (மாதர்)

சரணங்கள்.

மஞ்சள்மினுக்குடன்	கொஞ்சிமுத்தமிட்டு	
மடியிற்கைபோட்	டுளை டுழப்பன்	உன்னை
தஞ்சமென்றடைந்தேன்	சாமிநியாளாய்	
சரசுலையைசெய்	யென்றடிப்பன்	தினங்
கொஞ்சமுமனை	நிரங்காப்பாலியாவன்	
கூச்சமற்று	வெய்யருவன்	வெகு
வஞ்சகங்கொண்டுமே	யஞ்சாரெஞ்சுடையான்	
வாழ்தைபாற்பேசி	பசப்புவாறையையோ	(மாதர்)
கண்ணுக்குமையீட்டு	கைமோநிரங்காட்டி	
கண்டுநகை	முகஞ்செய்வன்	மேலுங்
கம்மல்சுமிக்கியுங்	காதலோலைபோட்டு	
காமப்பேய்	கொள்ளவுமுய்வன்	நித
மெண்ணும்படிக்கிசைந்	தல்குலிலிறக்க	
விசைந்துகூட	வுளைநைவன்	நீ
பேயமார்துபோகவும்	பாய்மரம்போலாக்க	
வெல்லையல்லாமோகஞ்	செய்வாளேபார்த்திரோ	(மாதர்)
சேலைகட்டியுமே	மாதுகொங்கைதளிற்	
சித்தரலிக்	கையும்பூட்டுவன்	வங்கஞ்
செக்கச்சிவக்கவும்	பக்குவத்தாம்பூலந்	
தின்றுதின்று	விதழ்காட்டுவா	ளொரு
மாலைப்பொழுதினில்	மையல்வரும்படி	
மயங்கிச்சேரவும்	வந்தோட்டுவ	ளங்கே
மண்ணில்மடியவே	புண்புரைகட்டியும்	
வாங்கிக்கொண்டேபோக	பாங்கிகள்செய்வளே	(மாதர்)
அனைத்துமுத்தமிட்	டமுதகண்ணீருட	
ஞ்சைக்கிசைந்த	பெண்ணென்பன்	நா
னையோவொருக்காற்	பிரியேனுனைப்போல	
வன்புள்ளபத்தா	வென்றென்ப	ளாசை
யினைத்துவுளைக்க	டினகிமனம்வாட	
யெப்போதுந்த	னிடமென்பன்	பார்த்
தேமாந்தெல்லோரு	மதிலழிந்ததையு	
மேனறியாமலே	வீணுகப்போன்றோ	(மாதர்)

திருப்புகழ்.

இணைந்த மதியை பிழிந்த ராம்பொற்
 இணைத்து விண்மதி யலைத்து சமாதி
 வசந்த மதியிலா மண்டபம் பு
 வருகு நெருப்பார் கடக்கவும் வலம்
 அடித்து மதியை பிடித்து ரவிபாற்
 அண்ணாக்கி லேற அண்ணாக்கி நூறவும்
 கறத்த மாரியற வெளுத்த தில்லை
 கதிராய் பூத்து வறு சமயக்கூட்
 பதியி லிருத்த விதியவத்து வெளி
 பால னருண நிரிக்கு வருப்பத
 மருவுந் சுழியிற் புகுவம் பார்த்துகண்
 மாநி யிடகலை யேறிப் போகவுந்
 பத்தி மார்த்தமு முத்தி மோனதிலை
 பரிதிமதியா லுருவி வந்து நில்
 கண்ணிற் கலைமதி யோதி யருட்புரி
 காலைத் துக்கியே மேலே தாக்கவில்
 சத்தியென வந்து முத்தி கொடுக்கவு
 சாமி யெனையாள் பூமதி யோகக்

தந்ததன்ன தனனா தனனதன
 தந்ததன்ன தனனா தனனதன
 தந்ததன்ன தனனா தனனதன—தனதானா.

இன்னுந் தியே கலையே யெதிரேயொளி
 யத்தப்பதியே விதியே கெதியினொடு
 சிந்தையறவே கீதியே கருணாமல
 அலைபுமனதை யநிய வருக்கனொளி
 கலையிலாடவு மாரியே யிருளகலம்
 வலகனறவு மதியே வலத்திலிட
 சினையப்பசியா லறியே சாத்தினொடு
 பசியாலினத்த விதியே மிரட்டினொடு
 கசியவசியக் குருவே சாத்தினொளி
 பெண்களாவங் கடியா மதியைநீனை
 திக்கனொளியே ரவியா லாடவுமறி
 பிபாக்குமதுவே பொழிய புலன்களற
 நெற்றிப்புகுவ னடுவே நிலைமையொடு
 பற்றிப்போகவு முடவே சுருக்கியதை
 பற்றியெரியு முருவே வெளியில்வாப்
 பந்தவழியே சேலவே வரும்வெளியே
 தந்தையருளிற் குருவே தவத்தினொடு
 பந்தலக்க பகையே பாப்பயொரு
 வெட்டவெளியில் வாவே விவேகமருள்
 திட்டையதிலு முருவே நீனவினொடு
 வட்டமுதய திந்தையே வரும்பொருளி
 கண்கையறவு மதியே சாத்திலிரு
 பங்கயாசன முருவே கதிரொளியிற்
 பொக்கெருமே யழுந்த மனதபுமறி

றருவாயே
 செய்வாயே
 வருவாயே
 புரிவாயே
 றாவேணும்
 வரவேணும்
 காட்டாயே
 தாட்டாயே
 யாவாய்நீ
 மேவாநீ
 னுருவாவாய்
 தெருவாவாய்
 யுடையோனே
 ஈடையோனே
 யுபதேசன்
 விஸ்வாசஞ்
 முகம்பாரு
 குருகாதா.

ரடிசேராய்

வருவாயே

கண்கடசும்

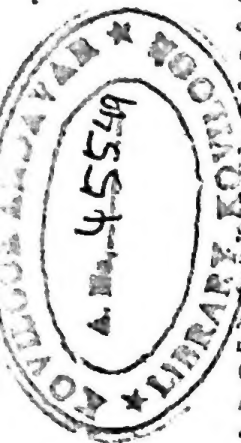
புரிவாயே

பணிவாயே

வருவாளே

ஹவாகி

குருகாதா

தேநாட்டெஸ்.

“இவ்வுலகின் கண்ணிறைந்த கண்ணோயென்கண்”

கலையில்வருங் கைதவப்பொருளை கலையோடு கண்ணுறுஞ்
சகலருக்கு முன்னோர்கவியற்றிய கருதிகளின் முடிவை யிதென்
றறியக்கூடா மறைப்பை நாயினுங்கடையன் நன்குணர்ந்து எப்
பருவின் கைமுறையிலடுத்துக் கண்ணருவி பாய்ந்துருகி யாவ
ரும் வெரு வெளிதிருவார வென்னுலெடுத்துரை சொல்லுமிது
சத்தியம். இதென்னுவாற் பெருக்கச் சொல்வெனக் கறிவில்லை.
அந்தால் “மோனாணந்த மதியோக பூரணதீபம்” எனும் நாமம்
படைத்து டிம்மி 8 பேஜி சைசில் கிளோஸ் கடிதத்தில் சுமார்
முப்பதுபாரம் வரையில் அச்சிட்டு வருகிறது. இதுவும் வேறு
வேதாந்த நூல்களும் கூடியசிக்கிரத்தில் வெளிவரும். அந்தாற்
கள் தந்தம் பெருமையை தாமேயுரைக்கும். காகிதப்பஞ்ச
நிமித்தஞ் சொற்ப காப்பிகளே வெளிவருகின்றன. முந்துங்கள்.

பூரணமாலையும் பின்வரும் நூல்கள் கிடைக்குமிடம்.

வினாயகமூர்த்தி சுவாமிகள் மடாலயம்,

வடுகூர், நீர்முனை போஸ்ட்,

திருத்தருப்பூண்டி.